آبی که از کنار دریاچه تشنه ارومیه به خارج کشور می رود…

خرداد 28, 1393
باید متوقف نمودن افزایش سطح زیر کشت استان آذربایجان غربی، الگوی درآمد و معیشت این استان را از کشاورزی به صنعت، گردشگری تغییر داد تا برای سالهای متمادی، دریاچه ارومیه همواره نگین فیروزه ای کشورمان بماند.

در این میان کنوانسیون رامسر در سال 1971 در باب حفظ تالاب های جهانی تصویب گردید و تالاب های ایران نیز به منظور حفظ و برون رفت از خشکسالی از سال 2005 مورد حمایت برنامه های عمرانی سازمان ملل متحد قرار گرفت و این در حالی است که فاز توسعه این طرح از سال 2013 آغاز شد. لذا با بهره گیری از ظرفیت سازی و ایجاد سیستم مطلوب و نیز ابزارهای مدیریتی و هم چنین نهایی سازی قانون در مجلس و مدیریت یکپارچه آب های جهان از مهم ترین دستاوردهای این اقدام به شمار می رود.

دریاچه ارومیه در وضعیت بحرانی و به عبارتی در وضعیت قرمز قرار دارد. بیش از نود درصد پهنه آبی آن خشک شده و کمتر از شش درصد از آب آن باقی مانده است.
این در حالی است که طی سال گذشته یک میلیارد متر مکعب آب وارد آن شد و امسال در پر آب ترین فصل یعنی بهار فقط چهارصد میلیون متر مکعب آب وارد دریاچه گردیده است.
در چنین شرایط وخیمی سیصد و پنجاه میلیون متر مکعب آب از رودخانه زرینه رود میاندوآب آذربایجان غربی در جنوب دریاچه ارومیه به آذربایجان شرقی منتقل می شود و متأسفانه در در صدد اجرای فاز دوم این انتقال غیراصولی هم هستند. حال آن که می توان آبی که قرار است با هزینه های بسیار گزاف از رودخانه ارس به نام دریاچه ارومیه انتقال یابد را به شهرستان های آذربایجان شرقی اختصاص داده و با تعطیلی اجرای فاز دوم انتقال آب رودخانه زرینه رود میاندوآب به تبریز، فاز اول آن را نیز به طور کامل متوقف کرد.

از طرفی با تشدید روند بحران در دریاچه ارومیه که به عنوان یکی از مهمترین کانون های کویر زایی و بروز توفان های نمکی در منطقه و کشور مطرح است، شاهد خروج سالانه قریب به سه میلیارد متر مکعب

آب از طریق روزدخانه زاب در شهرستان سردشت در جنوب استان آذربایجان غربی به خارج از کشور می باشیم و این در حالیست که طبق مقررات بین المللی تا سال 2015 می بایست در راستای تعیین و استفاده بهینه از حق آبه رودخانه های مرزی و مدیریت و مهار خروج آب های داخلی به خارج از کشور اقدام موثر نماییم.این در حالی است که برخورداری از آب رودخانه زاب، حق مسلم پارک ملی دریاچه ارومیه و حوضه آبریز آن می باشد

در تشریح گام های میان مدت برای حل این بحران می توان به پیش گیری از نابودی ما بقی دریاچه ارومیه، ارتقای سطح آگاهی عمومی و نیز مدیریت تقاضا و کاهش بهره برداری از آب های حوضه آبریز اشاره کرد. در این بین اصلاحات شیوه کشاورزی برای صرفه جویی در مصرف آب روستایی درچارچوب نوسازی تجهیزات و شیوه های نوین آبیاری بسیار حائز اهمیت است. همچنین بهره گیری از مشارکت های مردمی به وسیله آگاهی بخشی و تلاش برای احیای موضعی دریاچه ارومیه از دیگر اقدامات فنی و اجتماعی در خصوص موضوع حساسی چون دریاچه ارومیه می باشد.

باید متوقف نمودن افزایش سطح زیر کشت استان آذربایجان غربی، الگوی درآمد و معیشت این استان را از کشاورزی به صنعت، گردشگری تغییر داد تا برای سالهای متمادی، دریاچه ارومیه همواره نگین فیروزه ای کشورمان بماند.

حفظ محیط زیست جزو الزامات زندگی ماست و در صورت عدم خروج دریاچه ارومیه از وضعیت بحرانی کنونی، بیش از چهار میلیون نفر از اهالی شهرها و روستاهای اطراف آن و چهارده میلیون نفر از مردم منطقه و حتی پایتخت از مضرات توفان های ویرانگر نمکی آن مصون نخواهند ماند.

گزارش تصویری عصرایران از "مشت عثمان"در دریاچه ارومیه و مقایسه وضع امروز آن با شرایط پر آبی در سال های گذشته